

Jes. 28, 29. Ja kuida Afaw ütles: „Omna nõuga juhhatad ja mind, ja wõttad mind wimaks aunga wastu.“ Paul 73, 24. Eks olle ka nüüd weel nõnda, kui Önnisteggia ütles: „Kes mind tunnistab inimeste ees, sedda tahhan ka minna tunnista omna Jõsa ees, kes taewas on.“ Matt. 10, 32.

Ja kui se nõnda on, mis sa siis pead teggema?

Sada neid jisse tulles, et minnu kõdda täis saaks. Luk. 14, 23.

Konfistoriumist lituse-aktroni wäärt arwatud lüri.

Ühhes sures linnas (Klastow nimmi) seisis ühhel pühapäwal pärrast lõunat suur hull kirrikulisi ühhe kiriku eestojas ja otasid seal, kummi kirrik pidid hakkama. Kõik lin olli wailhes pühapäwa rahhus ja kõik rahwas, naesed, mehhed ja lapsed, kes kiriku usse juss seisid, ollid iseseksis ni wailsed, et agga nende su liikumiseist wois tunda, et nemmad sallajas süddames luggesid ja jutluse wastu ennast walmistasid. Korraga nähti kaks meest ümber nurga pöörwad ja kiriku pole tulleswad. Need ollid pealt nähha pool joobnud.

Kui nemmad kiriku ussest möda läksid ja kirikurahwast näggid, hakkasid nemmad walju healega naerma ja omma rummalat tralli laulma. Wõnned fogguduse liikmetest wihhastasid selle ülle, teised

pannid inimese, et nisuggune innetu asji wõis siindida. Agga üks emma, kes omma poiaga ka ulse ees seisis, jatis lapse nende tahhe mehhe järrele, wõldes: „Minne ja pallu neid meiega kirriku tulla.“ Pois jooksis nende järrel ja ütles neile, mis emma tedda kästinud. Wannem neist meestest naeris ja wandus selle ülle, agga temma feltsimees, kes temmast norem, olli wait ja näitis poiji futsumise pärrast järrele mõtlema. Pois pallus weel korra; siis watas noor mees ligutud süddamega lapse filmi ja ütles: „Kui ma weel alles ni noor ollin kui sinna, lätkin ma ka igga pühapäwal omma emmaga kiriku; nüüd polle ma jubba kolmel aastal mitte omma jallaga Jummalat kotta sanud. Ma tunnen et ollen hullatuse te peal. Tulle, ma lähhan sinna kasa.“ Temma ei holind mitte omma feltsimehhe kurja wandumisest, waid läks lapsega, kes temma käest linni hakkas, ja tedda omma emma jure wiis. Selle ajaga ollid ka kiriku ussed lahti tehtud, kõik astusid sisse, ja noor mees istus lapse ja temma emma wahhele kiriku pingi peale.

Jutlus olli wäggew ja leikas iggäühhe süddamesse, kes agga ial tõe melega olli kuulmas. Noormees panni hõlega tähhele ja sai waimus wägga rusjaks pekstud. Pärrast jutlust tahtis ta ruttu ärraminna; agga emma ja poeg läksid ussinaste ta järrel wälja, ja küsisid lahle healega: „Noormees, kas teil on ka Piibli ramatut?“ „Ei,